

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžak/13/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016200822
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7016200822.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: K. E. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., I., číslo pasu R., štátne občianstvo: Sýrska arabská republika, právne zastúpený: JUDr. Michal Krnáč, advokát so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina, proti sťažovateľovi (pôv. žalovaný): Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica, Sládkovičova 25, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia sťažovateľa č. PPZ-HCP-BB2-48-008/2016-SK zo dňa 09.06.2016, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti výroku II. uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Sa/2/2016-214 zo dňa 4. mája 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti výroku II. o trovách konania uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Sa/2/2016-214 zo dňa 4. mája 2017 z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 4Sa/2/2016-214 zo dňa 4. mája 2017 zastavil podľa § 99 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej na účely uznesenia len „S.s.p.“) konanie o správnej žalobe vo veci administratívneho vyhostenia žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia sťažovateľa č. PPZ-HCP-BB2-48-008/2016-SK zo dňa 09.06.2016 a v spojitosti s ním aj zákonnosti rozhodnutia Oddelenia cudzineckej polície PZ Žilina č. PPZ-HCP-BB7-23-018/2016-AV zo dňa 23.03.2016 (ďalej na účely uznesenia len „rozhodnutie o administratívnom vyhostení“). Žalobcovi priznal voči sťažovateľovi právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia krajský súd uviedol, že sťažovateľ, ako aj správny orgán 1. stupňa vychádzali v čase svojho prvotného rozhodovania z v tej dobe platných a preukázaných skutočností vyplývajúcich z odborných posúdení k pravosti z výpisu z registra trestov Sýrskej arabskej republiky vydané pod č. PPZ-HCP-BB7-242-029/2016 zo dňa 23.03.2016 a pod č. PPZ-HCP-OHP2-2016/006645-002 zo dňa 30.05.2016, v ktorom bol predložený register trestov č. XXXXXXZ, vyhodnotený ako pozmenený a tento doklad nebolo možné uznať ako doklad preukazujúci bezúhonnosť žalobcu. Uvedená skutočnosť bola dôvodom na vydanie rozhodnutia o administratívnom vyhostení a

uložení zákazu vstupu na územie Slovenska pre žalobcu.

3. Sťažovateľ obdržal informáciu z Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky č. 364.773/2016-KONZ zo dňa 26.10.2016, ktorej súčasťou bola príloha - Verbálna nóta Veľvyslanectva Sýrskej arabskej republiky vo Viedni č. SY.BW/21/2016 zo dňa 19.10.2016. K verbálnej nóte boli pripojené dva typy výpisov z registra trestov Sýrie. Jeden, ktorý bol potvrdený pred rokom 2007 a druhý potvrdený po roku 2007 až do súčasnosti. Veľvyslanectvo Sýrskej arabskej republiky vo Viedni informovalo, že pravosť rukou urobenej opravy na dokumentoch, ktoré predkladajú sýrski občania, musí byť skontrolovaná a potvrdená Ministerstvom vnútra Sýrskej arabskej republiky.

4. Na základe novovzniknutých skutočností, ktoré sú vyššie uvedené a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie správnych orgánov sťažovateľ nariadil obnovu konania rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB2-20-002/2017-SK zo dňa 27.01.2017 (ďalej na účely uznesenia len „rozhodnutie o obnove konania“) v rozsahu celého konania o administratívnom vyhostení žalobcu z územia Slovenska a uložení mu zákazu vstupu na územie Slovenska na dobu jedného roka a z dôvodu uvedeného v ustanovení § 62 ods. 1 písm. a) S.s.p. súd konanie podľa § 99 písm. d) S.s.p. zastavil. So zastavením konania v zmysle citovaného ustanovenia súhlasil žalobca podaním zo dňa 30.01.2017.

5. Pokiaľ sa týka náhrady trov tohto konania krajský súd mal zato, že zastavenie konania procesne zaviniť sťažovateľ, ktorý vydaním napadnutého rozhodnutia potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, v ktorom mal za to, že výpisy z registra trestov predložené žalobcom boli pozmenené. Svojím rozhodnutím potvrdil teda dôvod pre administratívne vyhostenie žalobcu podľa § 82 ods. 2 písm. i) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej na účely uznesenia len „zákon č. 404/2011 Z.z.“). Žalobca v správnej žalobe, aj v priebehu konania, inými podaniami poukazoval na to, že predložený výpis z registra trestov nie je pozmeňovaný, ale ide o originál výpisu z registra trestov, ktorý treba uznať za platný a teda na základe ním predložených výpisov z registra trestov nemohol sťažovateľ dospieť k právnenému názoru, že je potrebné žalobcu podľa § 82 ods. 2 písm. i) zákona č. 404/2011 Z.z. administratívne vyhostiť.

6. Keďže rozhodnutím o obnove konania sťažovateľ nariadil obnovu konania v rozsahu celého konania o administratívnom vyhostení žalobcu z územia Slovenska, súd mal zato, že v dôsledku jeho činnosti súd pristúpil k zastaveniu konania podľa 99 písm. d) S.s.p. a preto žalovaný svojím konaním spôsobil zastavenie konania. Preto o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. uznesenia.

7. Proti výroku o trovách uznesenia podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd vec nesprávne právne posúdil, nakoľko k zastaveniu konania nedošlo zavinením sťažovateľa.

8. Dôvodil tým, že sťažovateľ ako správny orgán nemohol predpokladať, že všeobecne záväzné právne predpisy v Sýrii umožňujú akýmkoľvek spôsobom vykonávať zmeny vo výpisoch z registra trestov. Poukázal na to, že bezodkladne po tom, ako sa dozvedel, že výpis z registra trestov je možné pozmeňovať a za akých podmienok, nariadil obnovu konania a žalobcovi udelil povolenie na trvalý pobyt. Priznanie trov konania sa riadi zásadou procesného zavinenia. Zavinenie spočíva v skutočnosti, že sťažovateľ splní reálne to, čo sa sledovalo podanou žalobou. Mal za to, že takáto situácia v predmetnej veci nenastala. S poukazom na § 82 ods. 2 písm. i) zákona č. 404/2011 Z.z. uviedol, že nakoľko žalobca s podanou žiadosťou podal doklad, ktorý bol zjavne pozmenený, žalovaný pri zamietnutí žiadosti postupoval v súlade so zákonom. Sťažovateľ poukázal na konanie sp. zn. 31S/88/2015, ktoré prebiehalo pred Krajským súdom v Žiline v obdobnej veci, a v ktorom súd žiadnemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko súd nevidel procesné zavinenie na zastavení konania na strane žalovaného.

9. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná

sťažovateľom včas, preskúmal napadnuté uznesenie v časti výroku o trovách konania a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

10. V predmetnej veci predmetom konania na kasačnom súde bol výrok II. uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Sa/2/2016-214 zo dňa 4. mája 2017 o trovách konania, ktorým bolo žalobcovi voči sťažovateľovi priznané právo na náhradu trov konania.

Podľa ustanovenia § 171 ods. 1 S. s. p. ak niektorý z účastníkov procesne zavinil odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom.

11. Sťažovateľ namietal nesprávne právne posúdenie zo strany krajského súdu. Tento sťažnostný dôvod vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodný.

12. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že sťažovateľ vydal rozhodnutie o administratívnom vyhostení žalobcu z dôvodu, že podľa zistení sťažovateľa v priebehu správneho konania, žalobca k svojej žiadosti o udelenie prechodného pobytu za účelom podnikania predložil sfašovaný výpis z registra trestov Sýrie zo dňa 21.02.2016. Sťažovateľ vychádzal z odborných posúdení Oddelenia analýzy cestovných dokladov hraničnej polície Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia policajného zboru Bratislava, týkajúcich sa pravosti z výpisu z registra trestov Sýrskej arabskej republiky vydaných pod č. PPZ-HCP-BB7-242-029/2016 zo dňa 23.03.2016 a pod č. PPZ-HCP-OHP2-2016/006645-002 zo dňa 30.05.2016, v ktorom bol predložený register trestov č. XXXXXXZ, vyhodnotený ako pozmenený a tento doklad nebolo možné uznať ako doklad preukazujúci bezúhonnosť žalobcu.

Za účelom preukázania pravosti výpisu bolo zo strany právneho zástupcu žalobcu predložené stanovisko veľvyslanectva SR v Bejrúte, Stanovisko zastupiteľského úradu ČR v Damašku, za účelom ktorého kontaktoval priamo Ministerstvo vnútra Sýrie a žalobca predložil aj ďalší výpis z registra trestov, ktorý však bol sťažovateľom opätovne vyhodnotený ako pozmenený. Taktiež žalobca poukazoval na diplomatickú nótu z Ministerstva zahraničných vecí Sýrskej arabskej republiky zo dňa 03.06.2016, z ktorej vyplýva, že nejde o pozmeňovanie výpisov z registra trestov, ale v Sýrii o bežnú prax, pričom boli zároveň priložené výpisy z registra trestov šiestich občanov Sýrskej arabskej republiky.

Napriek týmto skutočnostiam sťažovateľ vychádzajúc z odborných posúdení, nakoľko stanoviská predložené žalobcom nevyhodnotil ako postačujúce a diplomatickú nótu zo dňa 03.06.2016 nepovažoval za vzťahujúcu sa na žalobcu, odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie o jeho administratívnom vyhostení. Až následne, po tom ako bola zo strany žalobcu podaná správna žaloba, sťažovateľ obdržal informáciu z Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR zo dňa 26.10.2016, ktorej súčasťou bola aj príloha - Verbálna nóta Veľvyslanectva Sýrskej arabskej republiky vo Viedni zo dňa 19.10.2016 spolu so vzormi výpisov z registra trestov, z ktorých vyplývalo, že pravosť rukou urobenej opravy na dokumentoch musí byť skontrolovaná a potvrdená Ministerstvom vnútra Sýrskej republiky, tak ako to bolo aj v prípade žalobcu. Na podklade tejto informácie sťažovateľ vydal preskúmané rozhodnutie a podal návrh na správny súd na zastavenie konania, s ktorým vyslovil súhlas aj žalobca.

13. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Ustanovenie § 171 ods. 1 S.s.p. vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia sa však hodnotí iba podľa procesného výsledku. Zmyslom využitie zásady zavinenia je sankčné nahradiť trovy konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložené rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Samotné konštatovanie zavinenia účastníka pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 171 S.s.p. však nepostačuje. Zavinenie ako príčina vzniku povinnosti účastníka uhradiť trovy konania, musí byť preto aj náležite odôvodnené. Procesné zavinenie spočíva vo vzťahu „výsledku chování žalovaného k požiadavkám žalobce“. Predpokladom pre vyslovenie povinnosti nahradiť trovy je jednak dôvodne podaný návrh, ale tiež chovanie odporcu, pre ktoré sa stal návrh po jeho podaní bezdôvodným.

14. Kasačný súd má za to, že z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že zastavenie konania procesne

zavinil sťažovateľ, nakoľko zastavenie konania bolo odôvodnené neskorším správaním sťažovateľa (nariadenie obnovy konania), v dôsledku čoho dôvodne podaná správna žaloba a na jej podklade súdne konanie sa stalo bezdôvodným. Správne orgány sú povinné dostatočne zistiť skutkový stav, čo v danom prípade absentovalo, pretože sťažovateľ nesplnil svoju povinnosť presne a úplne zistiť skutkový stav, tak, aby bez akýchkoľvek pochybností mohol ustáliť pozmenenie predloženého výpisu z registra trestov žalobcu, aj vzhľadom na predložené dokumenty zo strany žalobcu.

15. Krajský súd svoje rozhodnutie v časti o náhrade trov konania a v tejto súvislosti procesné zavinenie sťažovateľa dostatočne odôvodnil. Tento jeho názor považoval aj kasačný súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny. Skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v konaní o kasačnej sťažnosti. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

16. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko sťažovateľ nemal úspech a žalobca, ktorý v tomto konaní mal úspech, si náhradu trov neuplatnil (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.).

17. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal uznesenie jednomyseľne (§147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.